

TADE
USZ
MICI
ŃSKI
TOM II

Tom, jak podkreślają redaktorzy, zawiera eseje i teksty publicystyczne Micińskiego z okresu jego pełnej dojrzałości twórczej oraz dokonującej się w niej ewolucji światopoglądowej i artystycznej, zaznaczającej się zwrotem ku refleksji filozoficzno-religijnej, znajdującej swój wyraz także w publicystyce (1909–1914). Ta ewolucja dokonywała się pod presją wydarzeń i napięć rozsadzających Europę, w tym wojen bałkańskich, prowadzących wprost do wybuchu Wielkiej Wojny. W zgromadzonych w tomie esejach, artykułach, szkicach i recenzjach dostrzegamy wylaniającego się z nich Micińskiego ideologa, polityka, społecznika i rzecznika sprawy polskiej, niejako drugą stronę jego wizerunku znacznie lepiej znaną z jego arcydzieł literackich. Wielkim walorem tomu jest właśnie staranne zebranie tego, co „rozproszone”, kompetentne rozdysponowanie zgromadzonego materiału, świetna jego interpretacja dokonana przez najwybitniejszego znawcę twórczości autora *Nietoty* Wojciecha Gutowskiego i towarzyszącą mu obiecującą historyczkę literatury Urszulę M. Pilch, staranne edytorskie opracowanie źródeł zaczerpniętych przeważnie z prasy, wreszcie opatrzenie tekstów szczegółowymi przypisami.

Z Recenzji prof. dr. hab. Krzysztofa Stępnika, UMCS

Zamieszczone w II tomie *Pism rozproszonych* teksty potwierdzają, że lektura dzieł Tadeusza Micińskiego jest fascynującą intelektualną przygodą. Potrafi on pisać w sposób niemalże ekstatyczny na każdy temat, niezależnie od tego, co w danej chwili go zajmuje. [...] Autor *Walki o Chrystusa* czerpie inspiracje z wielu źródeł, raz za razem pozostawia w swoich tekstach ślady fascynacji różnego rodzaju ideami i koncepcjami, rozsiewa świadectwa rozmaitych lektur i refleksji. W kolejnych publikacjach obserwujemy konsekwencje, z jaką buduje swój dorobek, nawet, jeśli spuściznę tę cechuje spore zróżnicowanie. Bowiem mimo iż można wskazać kategorie czy tematy powracające częściej niż inne, np. idee solarne, motyw okrucieństwa natury, sprawy patriotyzmu, religii ducha, dobrej kondycji fizycznej etc., to skala zainteresowań pisarza i jego erudycja, przekraczają granice edukacji przeciętnego czytelnika. Stąd tak istotna rola redaktorów i edytorów tych pism, dzięki którym możliwe jest wieloaspektowe odczytanie ukrytego w dokonaniach Micińskiego przekazu.

Z Recenzji dr. hab. Marka Kurkiewicza, prof. UKW

TADEUSZ MICIŃSKI
PISMA ROZPROSZONE {ESEJE I PUBLICYSTYKA 1909-1914}

TOM
II

TADE USZ MICI ŃSKI

TOM II

PISMA ROZPROSZONE {ESEJE I PUBLICYSTYKA 1909-1914}